

handlede ret heri, og jeg glæder mig over, at den højtærede Minister ved Udarbejdelsen af Lovforslaget paa næsten alle Punkter har fulgt Kommissionens Forslag.

Angaaende de enkelte Paragraffer skal jeg gøre nogle korte Bemærkninger. De første Paragraffer handler om Tilsynet. Fra en vis Side har der været fremsat Ønske om, at der kunde komme et lokalt Tilsyn med Handelsskolerne, udøvet dels af Kommunerne og dels af Handels- og Kontormedhjælperorganisationerne. Dette Ønske har i nogen Maade min Sympati, men jeg mener ikke, Tiden er inde til at opfylde det, saa længe Forholdet er det, at indtil $\frac{2}{3}$ af Udgifterne bæres af Handelsforeningerne. Det maa jo dog ved disse Skoler være, som det er ved alle andre, at Tilsynet hovedsagelig hviler der, hvorfra Bidragene kommer.

§ 3 omhandler Skoleraadet. Den højtærede Handelsminister har foreslaaet at halvere det Skoleraad, som Kommissionen har bragt i Forslag. Naar man vil formindske det, er det utvivlsomt ogsaa den eneste Vej at gaa, nemlig at dividere Tallet 18 med 2, saaledes at de forskellige Organisationer og Kredse, som Kommissionen var blevet enig om skulde være repræsenterede i Skoleraadet, kan faa en Repræsentant i dette Raad, thi jeg mener, at disse Organisationer og Kredse absolut maa med, og da jeg vil indrømme den højtærede Minister, at et Skoleraad paa 18 Medlemmer — Skoleraadet for de tekniske Skoler er paa 15 — er et noget uhandeligt Apparat, kan jeg tiltræde dette Forslag. Jeg tillægger Skoleraadet og dets Virksomhed meget stor Betydning. Efter Lovforslaget kan ethvert Spørgsmaal vedrørende Handelsundervisningen af Handelsministeren forelægges Skoleraadet, og det vil jo utvivlsomt blive forelagt Skoleraadet og blive drøftet der. Jeg nævner et Spørgsmaal som Reglerne for Fordelingen af Stats Tilskud til Eleverne. Der har i Kommissionen været den Opfattelse, at dette var en udpræget Skoleraadssag. Man har derfor ikke stillet særligt Forslag derom, men ønsket, at man skulde drøfte Sagen indenfor Skoleraadet og eventuelt nedsætte et Udvalg, et alsidigt sammensat Udvalg, som kunde afgøre, hvilke Regler man skulde gaa frem efter, saaledes at Fordelingen kunde blive saa retfærdig som muligt. Den Ordning, der foreslaas gennemført her med Oprettelse af et Skoleraad, giver Plads til og Mulighed for Handelsskolevæsenets sunde, naturlige og frie Vækst, og det er langt at

foretrække at gaa den Vej fremfor fra Lovgivningsmagtens Side at fastslaa bestemte Rammer, som Skolevæsenet skulde presses ind i.

§ 6 omhandler Betingelserne for at faa Statstilskud; jeg gør i Forbigaaende opmærksom paa, at der i Paragraffen findes et Par Trykfejl, ganske vist ikke meningsforstyrrende, men de burde ikke være der. Der har indenfor Kommissionens store Flertal været Enighed om, at man burde gaa til den, jeg indrømmer, ret stramme Betingelse for Statstilskud, at man kun giver det til Skoler, der enten ejes af en Handelsorganisation eller er konstitueret som selvejende Institutioner. Naar man har taget det Standpunkt, er det, fordi man i Aarenes Løb har gjort den Erfaring, at der navnlig indenfor Handelsskolebranchen kan skyde Skoler frem, skal vi kalde dem „Reklameskoler“ — de er kaldte saaledes i Kommissionens Betænkning — eller Geschæftsskoler, der præstere en Undervisning, som ikke har Krav paa at staa ved Siden af den, der bliver givet i de virkelig gode Handelsskoler; ved saadanne Skoler kunde man misbruge et Statstilskud, drive Geschæft med det, kapitalisere det. Man har villet hindre dette og har derfor foreslaaet Bestemmelsen i § 6 under Punkt 1., men efter min Opfattelse vil denne Bestemmelse — og det er ud fra den Forudsætning, jeg har kunnet gaa med til den — ikke være nogen som helst Hindring for det private Initiativ, for Oprettelsen af private Skoler, for, at en Skolemand, der har Lyst til at prøve at gaa en ny Vej, kan gaa den nye Vej og føre nye Principper ind i Handelsskoleundervisningen. Det staaar selvfølgelig enhver frit for at oprette en Skole og drive den for egen Regning i de to Aar, enhver Skole skal drives, før der kan være Tale om at faa Statsstøtte; og hvis det saa lykkes vedkommende i disse to Aar at vinde Sympati i sin By eller paa sin Egn, saa de andre Betingelser bliver opfyldt, saa er der kun den ene Betingelse for, at denne Skole kan faa Statsstøtte, at han lader den blive en selvejende Institution, det vil sige stiller den i Tjeneste for Sagen og ikke for sig selv, og saa vil man ved denne Institutions Oprettelse kunne give ham enhver som helst Frihed til at prøve sine nye Ideer. Jeg tror derfor, at den Vej, man her er slaet ind paa, og som den højtærede Minister har fulgt, er den rette, naar man vil undgaa de uheldige Former for Skoler, som man har